

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — »
Negyedévre . . . 2 — 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A megreparált negyvennyolc.

Pécs, 1898. április 13.

A mikor a negyvennyolcas események felszázados emlékének megünneplése iránt nyilvánuló s a közjogi ellenzék által a parlamentben tolmácsolt nemzeti közóhaj elől Bánffy báró kitérni többé nem tudott, legerősebb tudományát, a furfangot hívta segítségül s kikeresett a naptárból egy dátumot, a melyet a nemzet nagyon is nyomós okokból eddig ünneplésre méltónak soha nem tartott, tényleg soha nem is ünnepelt és megtette a negyvennyolc emlékére nemzeti ünnepnek.

Nagy visszatetszést szült ez minden körben, mert ez dezavualását jelentette annak az önként megnyilatkozott nemzeti közérzésnek, a mely már kezdettől fogva egy más napot emelt a negyvennyolcas események emlékünnepevé s a mely a lepergett félszázadot elegendő időnek tartotta arra, hogy a nemzetnek illykép megnyilatkozott akaratát az államélet ama tényezői is hozzájárulásukkal szentesítsék, a kik eddig rosszul értelmezett loyaltásból a nemzet által már megalkotott nemzeti ünnep megülvése alól következetesen kivonták magukat.

Nem így történt, pedig épen azokra az állami tényezőkre nézve lett volna jó, ha így történt volna, mert csak így lett volna megszüntethető az az átkos ellentét, a melyet a nemzet és állam között ez utóbbinak közgei szerencsétlen kézzel nő-

velni segítettek. De hát sokan megnyugodtak a Bánffy-féle expediensben, mert ha más napon is, mint azt a nemzet megszokta, mégis csak a negyvennyolcas alkotásoknak az államélet minden tényezője által leendő dicsőítését látták abban.

Az eredmény azonban ismét csak csalódást hozott magával, mert Bánffy báró a negyvennyolc emlékünnepeén oly szavakat adott a király ajkára, a melyek a hatvanhetes közösügyek dicsőítését foglalják magukban. Azt mondja a királyi válasz ide vonatkozó kijelentése, hogy „miután megállapított az az mód, mely szerint a magyar koronám országai és a többi királyságaim és országaim közt létező közös ügyek alkotmányosan kezelhetők és a kölcsönös védelem tekintetében a practica sanctión alapuló kötelezettségek teljesítendőek, valamint Magyarország és társországai között is a közjogi viszony állandóan rendeztetett, valóban az 1848. évi törvények átalakító hatása teremtette meg azt az alapot melyen magyar koronám országainak ujabbkori állami léte nyugszik.”

Mit jelent ez a kijelentés egyebet, mint hogy az 1848-iki törvények oly tökéletlen alkotások voltak, a melyek az ország ujabbkori állami létének alapul magukban véve nem szolgálhattak, hanem szükséges volt azoknak 1867-ben bekövetkezett megreparálása, a mely Magyar-

ország állami önállásának a negyvennyolcas törvényekben kifejezésre jutó eszméjét megcsontítva birodalmi közös ügyeket teremtett s ezekre nézve a magyar állam szuverenitását az összbirodalmi eszmének feláldozta, mert csak ez képezheti azt az alapot, a melyen állami létünk elismertetik s a melyen állami intézményeink oly irányban fejleszthetők, hogy azok „a monarchia hatalmi állásának és tekintélyének előmozdítására” szolgálnak.

Nos hát a negyvennyolcas törvények csak annyiban érdemelnek elismerést, a mennyiben azok átalakító hatása a hatvanhetes alap megteremtésére vezetett, mert ujabbkori állami létünk nem a negyvennyolcas törvényen, hanem a közös ügyeket szabályozó hatvanhetes alapon nyugszik. Valóban szép dicsőítése a negyvennyolcas alkotásoknak, a melyek a Magyarországot illető ügyeknek kizárólag a magyar kormány és parlament által való intézését iktatták törvénybe.

A közös hadsereg, a közös külügy s az ezekre vonatkozó közös pénzügy, meg az ezek alkotmányos kezelésére vonatkozó közös birodalmi törvényhozás és közös kormány képezik tehát a dicsőítés tárgyát a negyvennyolc ünnepén, s ezt hirdeti a királyi válaszban Bánffy akkor, mikor a nemzet egy nagy részének politikai hitvallását mindezek megszüntetése, a tiszta perszonál unió helyreállítása s a practica sanctión alapuló s közösséget épen nem igénylő kölcsönös védelemnek önálló

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az én afférem.

Legjobban szeretem a kávéházat hajnali négy óra tájban. Ilyenkor a tágas, fényes termekben mély csend uralkodik, a rendes kávéházi lumpok már és a hihetetlenül korán kelő stréberek még nincsenek ott, szóval nem zavar bennünket senki és semmi. A nagy bőrfotelben kényelmesen elnyújtózkodva isteni élvezet ilyenkor reggelizni és ujságot olvasni. Ehhez járul még az, hogy mire a lapokat végigolvassuk, addigra már a kapu is nyitva van és így megtakarítjuk a kapupénzt, vagy magyarul a sperrgeldet. A hajnali kávéházba-járás tehát évi 36 frt 50 kr. vagyonnegtakarítással van egybekötve, ami ezer év alatt — az ember nem is hinné! — kerek 36500 forintot tesz ki.

Már ezért magáért is érdemes hajnali négy órakor kávéházba járni, hát még ha tekintetbe vesszük a többi csábító mellékkörülmenyt.

Lássuk csak. Ez az óra a napnak egyetlen időszaka, melyben nem kell valami kellemtelen bitelezői látogatástól tartanunk; ilyenkor nem kell másfél óráig várakoznunk, míg meg-

kapjuk a kért ujságokat; ilyenkor, ha akarjuk, nem adunk borralalót, sőt nem is fizetünk, mert a félig alvó pincérekkel a legnagyobb lelkinyugalommal elhitetjük, hogy már fizettünk; ilyenkor . . . De minek is folytassam tovább? hiszen már ezekből is nyilvánvaló, hogy hasonló isteni élvezet kevés van a földön. Mivel pedig köztudomás szerint lelkes hive vagyok az isteni élvezeteknek, nagyon természetes, hogy egy idő óta a világért, sőt a tulvilágért sem mulasztanám el a hajnali reggelizést.

Egy ilyen reggeli alkalmával mély megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy kivülem még három vendég ül a kávéházban és rendkívül megelégedetten élvezik mindazt a jót, a miben eddig csakis egyedül volt részem.

Hogy kerülnek ezek ide, mit akarnak ezek itt? — kérdeztem magamtól, de nem kaptam választ. Megkérdeztem magamat még egyszer, még tiszser, de mind hiába. Ez a hiábavaló kérdezősködés felbőszített és dühömben nagyot csapva az asztalra, felordítottam magamban: Micsoda! Hát ilyen együgyűek vagyunk mi emberek, mi, a teremtés koronája? Hát minek kérdezzük magunkat, mikor jól tudjuk, hogy senki sem fog felelni. No hiszen sok idő fog eltelni, míg még egyszer kérdezni fogok magamtól valamit.

A hozzám legközelebb ülő, olajbarna bőrű, érdekes arcu uriember volt, éjfékete körsza-

kállal és hófehér gallérral. Az asztalához érve, negédesen meghajoltam, mire barátságos mosollyal fordult felém és így szólt:

— Dzsinn dáró, ben májó, kop, kop, kop.

Rögtön tisztában voltam, hogy valami exotikus idegennel állok szemben, kinek az egész beszédjéből csak a barátságos mosolyt értettem meg. Azért nem is vesztegettem tovább az időmet és a másik vendég felé közeledtem.

Ez a másik roppant különös egyennek látszott. Nem volt ugyan komisz bakaruhában, de azért göndör haja mégis rövidre és simára volt levágva, az arca ellenben szintén egészen csupasz volt. Az orra után itélve, anyja valószínűleg libaárus lehetett; az apja foglalkozását azonban nem birtam arról leolvasni. Elhátároztam, hogy ezt is megkérdezem tőle.

Én: Hogy van a kedves papája?

Ő: Talán ismerte?

Én: Azt hiszem. Ugyebár nem sarkutató?

Ő: Nem!

Én: Helyes, akkor ismerem. Hát hogy van, jól megy a dolga?

Ő: Köszönöm, elég jól, mert már meghalt.

Én: (részvétellel) Mindjárt gondoltam. Mi baja volt szegénynek?

Ő: (sóhajtva) Szegény atyám, ha tudta volna . . .

Én: . . . dehogy szült volna engemet.

teljesítése képezi. Nemesak a korona és nemzet között nem állítja helyre ily tapintatlansággal az összhangot, de még a nemzet különböző rétegeibe is az egymásközt való viszálykodás üszkét dobja bele.

De ha a negyvennyolc ünneplésébe a hatvanhét belekeverése alapos tapintatlanság volt, a mellett még valóban komikus hatást kelt a hatvanhetes alap, a közügyek alkotmányos kezelése módjának dicsőítése éppen most, mikor az az alap minden irányban felmondja a szolgálatot, mikor az az alkotmányos kezelés az egyik felnél csak a császárparagrafus alkalmazásával vihető keresztül.

Hát ha igaz lenne is, hogy az 1848-as törvények átalakító hatása teremtette meg a hatvanhetes alapot, ez minden egyébtől eltekintve is már csak azért sem képezhetne okot a dicsőítésre, mert ez az örök időkre alkotott alap olyan süppedékes talajnak bizonyult, a mely nemesak Magyarországot vitte a gyarmati függés örvénye felé, de az osztrák birodalmat is olyan bomlás állapotába hozta, hogy nincs többé erő, mely azt összetarthassa.

De hát szerencsére a történelmi igazság az, hogy a negyvennyolcas alkotásoknak nem volt szükségük a hatvanhetes megfejlésre; azok önmagukban képezik az ujkori Magyarország állami létének sziklaszilárd alapját, melyet a hatvanhetes közügyes alkotmány sem forgathatott ki sarkaiból s így semmi okunk kétségbeesni, ha az összbiróalmi eszme megmentésére kieszt közügyes törvény összeomlik, mert ezzel csak a negyvennyolcas törvények szellemének megfelelő önálló állami létünk fog végre is egész tisztaságában érvényesülni s akkor a százados előítéletektől elkápráztatott szemek is meg fognak róla győződhetni, hogy az egy uralkodó jogara alatt élő népek és nemzetek hatalmi állásának és tekintélyének nincsen hatalmasabb támasza, mint a teljes állami szuverenitásának birtokában levő, királyáért minden

áldozatra kész, önálló és független Magyarország.

Az lesz tehát méltó jubileuma a negyvennyolcas törvényeknek, ha megtisztítjuk őket egy idegen eszme szolgálatára 1867-ben rajtuk ejtett foltoktól.

H i r e k.

Pécs, 1898. április 13.

Az íróság járványa.

Tavaszzsal, mikor a levegő kezd megtelni a kicseperedő fű szagával s az egész természet csupa pezsgés, megújulás: nekizöldülnek azok a fűzfasarjak is, a melyekből a töméntelen fűzfapoéta sipja kikerül. Minden mádar szerelmi hangokat hallat, az is, amelyik a dalhoz nem ért.

Ez a poétaság járványos ideje.

Ebben a veszedelmes időszakban nem szabadul meg egyetlenegy szépirodalmi lap sem a rémversek özönétől. A szerkesztők feje fő, s külön versolvasókat kell tartaniok az első poéta láz lecsillapulásának az idejeig.

A késő őszi épen ilyen a maga nemében. Csak az a különbség, hogy a hervadás és kopárság szomorú korszaka nem szoros értelemben vett poétákat, illetve versírókat terem, hanem a próza bajnokjelöltjei adnak magukról életjelt ilyenkor.

A napilapok szerkesztőségeibe egyik novella- és tárcairó a másik után kopogtat be; a posta naponként tucatjával hozza a legkeservebb irodalmi gyártmányokat és kísérleteket; akár minden munkatárs elolvasson privát kedvtelésből egy-két »elbeszélést«, vagy »tárcát«, a maga rendes munkájának a végzése után, ha minden ily kísérlettel elakarna készülni a beérkezés napján a redakció.

Ez meg az íróság járványa. A próza-íróságé tudniük.

A kettő közül amaz tán veszedelmesebb, de mégis az érdemi a több elnézést. Mert ámbár a rémvers, a tavaszi fűzfa poema kegyetlenül hasít bele minden poétai érzékkel megáldott agyvelőbe: de legalább igazán a kikelet lelkesítő hatása alatt születik. Ellenben a rém-próza (ad norman: szép-próza) csak az unalmassá vált, egyre hosszabbodó őszi esték törzsszüleménye.

A sok »írójelölt« nem tud mit csinálni unalmában, hát ráfanyalodik az írásra.

Az írás nehéz munkáját gyermekjáték-

Elkértem a névjegyet, aztán ruganyos léptekkel távoztam és az imént tapasztaltakon okulva, rendkívül óvatosan közeledtem a harmadik és egyuttal utolsó vendég felé; az előbbi negédes meghajlást ismételve, bemutatkoztam és barátságos felszólításának engedve, melléje ültem.

— Tudom már, mit akar — mondá szívélyesen. Láttam az egész jelenetet és hallottam a sértést, melylyel illették. Ön azt akarja ugy-e bár, hogy segítse legyek? Oh nagyon szívesen, csak tessék rendelkezni velem. Majd megtáncoltatjuk kissé azt a tacs-kót, csak bizza rám. Az ilyesmit akár neki, akár önnek, de csak vérrel lehet lemosni. Most azonban sietek felkeresni segédársamat, hogy ellenfelét még itt találjuk. Így talán délután már el is intézhetjük a dolgot.

Én ugyan nem láttam be ennek a ropant sürgősségnek a szükségét, de nem szóltam, nehogy gyávanak tartson. Hallgattam akkor is, mikor a lelkemre kötötte, hogy világért se mozduljak a helyemről, amíg vissza nem jön; némán vettem elő tárcámat, mikor előzetes költségek címén 50 forintot kért és szóltanul bámultam utána, mikor elégedett mosolylyal hagyta el a kávéházat.

Egy félóra mulva ellenfelem felkelt, megvetően végigmért és szintén eltávozott.

Magamra maradtam és vártam. Egyik

nak tekintve, csak úgy önti magából a »cikket« valamennyi.

És az íróság járványát kiegészíti, mondhatnók betetőzi a könyvpiac ugyanily eredetű termékeinek az inváziója.

Minden nap kapnak a szerkesztőségek egypár novellás könyvet. Az irodalmi rovat akarva-nem akarva kénytelen nekik áldozni egy bizonyos térbeliséget.

Az ujságok irodalmi rovata ilyenkor persze nagyon élénk. Mert bizony a karácsonyi könyvvásár közeledése a jeles, igazi írói alkotásokból is sokat hív ilyenkor a piacra.

Ha az ember csak a napi lapok »irodalmi rovatait« végignézi, egész seregét találja már mind a kétféle fajta könyvről szóló recenzióknak.

Az íróság járványában szenvedőknek egy ilyen különálló, egy egész cikket tevő »bírálat« leghőbb álmuk s vágyuk.

Persze, oly értelemben, hogy minél zenőbb dicshimnusz legyen a recenzió minden sora.

Az igazi író épen az jellemzi — egyebek közt — hogy türi és eltüri a kritikát, még akkor is, ha csip, sőt akkor is, ha harap.

Az íróság járványában szenvedők — szegények — szíven találják a leggyöngédebb gáncsoló szótól is.

Most van az idejük!

Most élednek és élnek.

De nem uralkodnak!

Napirend 1898. április 14-én.

Naptár: csütörtök, április 14. — Róm. kath.: Tibor vt. — Prot.: Tibor. — Görög-kel.: (ápril 2.) Titusz. — Zsidó: Nisan 22. S. Ach. sch. P. — Nap két 4 óra 59 perckor; nyugszik 6 óra 30 perckor. — Hold két 1 óra 55 perckor éjjel; nyugszik 11 óra 16 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 10 Celsius fok meleg, légnymás 755. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő, helyenkint csapadék várható.

Közigazgatási bizottság ülése a városházán d. e. 10 órakor.

— (A megyei közigazgatási bizottság gyűlése.) Baranyavármegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt 9 órakor báró Fejérváry Imre főispán elnöklete alatt ülést tartott, melyen jelen voltak *Trizler Károly, Kardos Kálmán, Koszits Kamill, Nagy Jenő, Jeszenszky Lajos, Zsolnay György, Dragonescu Döme, Salamon József, Jeszenszky Ferenc, Simonffy János, Kovácsffy Kálmán,*

fél óra mult a másik után, de segédem nem jött vissza. Ez még nem lett volna oly nagy baj, de az ötven forintom sem jött vissza.

... És így vártam ott egyfolytában három nap és három éjjel, mely idő alatt csupán pikoló feketékből, fagyaltokból és jegeskávéból táplálkoztam. Végre beláttam, hogy a további várakozás egyértelmű lett volna a végelgyengülés utján való öngyilkossággal; gondolkozni kezdtem tehát, mitévő legyek, de nem jutott semmi az eszembe.

Busan néztem végig magamon, vajjon rajtam van-e még a sértés. Látni nem láttam semmit, de szinte éreztem, amint száradt rajtam...

Hirtelen mentő gondolatom támadt. Mit mondott a segédem? A sértést csak vérrel lehet lemosni? Jó, le fogom mosni.

Kifizettem számlámat, mely a borraválókval együtt kerek 20 forintot tett ki és két hordár támogatása mellett haza vánszorogtam.

A háziasszonyom ijedten csapta össze a kezeit:

— Nagyságos ur, az istenért, mi lelte?

— Semmi, — rebegetem alig hallhatólag — lovagias ügyem volt.

Ezzel kivettem tárcámat és átadva utolsó 30 forintomat, így szóltam:

— Hozzon nekem ezért a pénzért csirkét.

En: Mi történt szegénykével, miben halt meg?

Ö: Atyám ellentengernagy volt a »Lulus« nevű korvetten és ezelőtt két évvel, egy zivataros, borzalmas éjszakán leütötte a hajókötél...

Részvétellel szoritottam meg kezét és szememben egy meghatottságtól remegő könyet morzsoltam szét.

Uj barátom erre mélyen elmerült a fájó visszaemlékezések feneketlen tengerébe és mivel nem akartam, hogy ebben a tengerben elveszzen: erős kézzel ragadtam fölön és visszaadtam őt az életnek.

A hálátlan a helyett, hogy megmentőjének forró köszönetet rebegett volna, kiméletlenül rám rivalt:

— Ön téved! Az én fülem nem csengetyűzsinór. Vagy talán szándékosan inzultált?

Olyan szemtelenül nézett rám, hogy szerettem volna pofon ütni, de valami visszatartott. Az exotikus idegen ugyanis félénk figyelemmel kísérte a jelenetet és én nem akartam, hogy a külföld előtt amugy is rossz hírnévnek örvendő nemzetünk verekedő természetének tűnjék fel. Megelégedtem tehát annyival, hogy ridegen oda vágtam neki:

— Maga országos rágalmazó! erről még beszélünk!

Stajevics János, Koszits Szilárd, Német Lipót, ifj. Jeszenszky Ferenc, dr. Johann Béla és a referens aljegyzők. A mult gyűlésen meg nem jelent Kardos Kálmán, id. Jeszenszky Ferenc és Német Lipót bizottsági tagok elmaradásukat halaszthatatlan hivatalos elfoglaltságukkal okadatolták, mit a gyűlés tudomásul vett.

— **(Mecsek-egyesületi közgyűlés.)** Tegnap délután tartotta meg a Mecsek-egyesület a városháza közgyűlési termében egyszer már részvét hiánya miatt elhalasztott közgyűlését. A Kiss József titkár által szerkesztett évi jelentés, mely az egyesület mult évi működését vázolja, tudomásul vétetvén, elhatározta a közgyűlés, hogy a Fröhweiszdülöbéli ut legközelebb 700 frt költséggel kiépíttessék s egyuttal kettős keresztelőt is tartott, a mennyiben a Kardos-ut folytatásaképp kiépített utat az egyesület buzgó alelnöke nevére Bánffay-utnak, a Jakab-hegyi kilátó-tornyot pedig annak létesítője, Szeifritz István kanonok tiszteletére István toronynak keresztelte el. A város tanácsához felszólítás fog intézteni, hogy a Péter-utca uttestét, a melyen a Kardos-utra sétáló közönség közlekedni szokott, jó karba helyezze. Elhatározta ezután a közgyűlés, hogy az egyesület a tettyei forrástól levezető vizárkot a Tettye területén saját költségén beboltoztatja, ha a város rendelkezésére bocsátja az ehhez szükséges anyagot és hogy az Abbázia kiránduló helyre alkalmas gyalogutat épít. A tagokhoz felhívás fog intézteni, hogy ismerőseik körében propagandát csináljanak az egyesület javára, hogy így ez szép feladatának minél teljesebben megfelelhessen.

— **(A Pécsi Dalárda által kiírt pályázat eredménye.)** A »Pécsi Dalárda« választmányának Pécsen, 1898. évi április hó 7-én tartott ülésén Ternovszky Alajos választmányi tag, mint a pályaművek bírálatára kiküldött bizottság elnöke bemutatta a bizottság által tartott 3 ülésen felvett jegyzőkönyvet, mely szerint a beérkezett 51 drb. művet a bizottság egyenként és összevetve alapos bírálat alá vevén, a végeredmény az lön, hogy a 200 kor. I. díjat Kirchner Elek győri zenetanár nyerte el

— Micsodát? Harminc forint ára csirkét! Hát olyan éhes a nagyságos ur?

— Igen . . . azaz nem . . . Különböznék ne kérdezzon sokat, hanem tegye, a mit mondtam.

Rövid idő mulva ott volt vagy 40 pár csirke. Vidáman szaladgáltak a szobámban ide-oda és nem is sejtették, hogy micsoda tragédia van készülöben. Egy darabig engedtem őket szórakozni, türelmesen vártam, míg megnézik szobám ékességeit, aztán bezártam az ajtót és hozzáálltam a munkához: afférem elintézéséhez.

Először is összekötöttem minden egyes csirkének a lábát, a mi csak öt órai keserves hajsza után sikerült; aztán levágtam fejüket és összegyűjtve ártatlan vérüket a laborban, hozzáálltam a sértésnek vérrel való lemosásához.

Egy órai erős mosakodás és dörzsölés után sikerült a majdnem egészen rajtam száradt sértésnek legapróbb nyomait is eltüntetni; boldogan feküdtem le azzal a tudattal, hogy a becsületem ismét oly tiszta, mint a frissen esett hó.

Igaz, hogy a tisztogatás kerek 100 pengőbe került, de legalább megtanultam, hogyan kell lovagias ügyeket gyorsan és veszélytelenül elintézni.

legifj. Mark Twain.

»Régi dicsőség« jeligés műdalával; a 150 kor. II. díjat pedig a »Millenium« jeligés műdal szerzőjének: Kárász Károly Rezső temesvári zeneigazgatónak ítélte a bizottság. A magyar népdalra kiírt III. díjat alkalmas és elfogadható pályamű hiányában a bizottság kiadni nem véleményezi. Mint általában jobb műveket a »A remény biztat« »Honos alitartés« »Sutba a gonddal«, »Hazám« és »Millenium« jeligés műveket a bizottság dicséretre méltóknak találta. A választmány a bizottság tagjainak és pedig: Ciglányi Béla, vál. tag. kir. ítélő-táblai bírónak, dr. Mutschenbacher Viktor jogakademiai tanárnak, Hoffer Károly, a »Pécsi Dalárda I. és Ekhard Antal, a »Pécsi Dalárda« II. karmesterének, Vész Albert, a »Pécsi Polgári Daloskör« karmesterének, Viezer Endre, a »Pécsbányatelepi Daloskör« karmesterének jegyzőkönyvi köszönetet és elismerést szavaz. A pénztárost utasítja, hogy a nyerteseknek a kitűzött összeget küldje meg; a ki nem adott 100 koronát külön alakpént leendő kezelés végett a pénztárba beutalványozza. A pályázat eredménye a dalegylettekkel, a helybeli lapokkal és a Zenelappal közöltetik azzal, hogy a dicséretre méltott művek, valamint a többi művek és jeligés levélkek 1898. évi október hó 31-ig a »Pécsi Dalárda« levéltárában megőriztetnek, a honnan az illető pályázó kívánatára a beküldött címre a fentjelzett időn belül elküldetnek, esetleg a szerző más irányu megbízatása teljesített; a kitűzött időben a még megmaradt művek és levélkek megsemmisítetnek.

— **(A március havi adóbefizetések.)** A pénzügyigazgató jelentése szerint Baranyamegyében az elmúlt hóban állami adóban befolyt 23077 frt 58 kr., mely az 1897. évi március hóban befizetett 19766 frt 77 krral szemben 3310 frt 81 kr. emelkedést mutat; ennek dacára azonban az év első három hónapjában befolyt adó összege 18043 forinttal kevesebb, mint a mult év hasonló időszakában volt. Hadmentességi adóban március hóban 27 frt 70 krral kevesebb folyt be, mint az előző évben.

— **(Halálozás.)** Tegnap este hunyt el hosszas szenvedés után Reizner Teréz, pécsvárosi népiskolai tanítónő élte 37-ik és tanítói működésének 15-ik évében. Temetése holnap (csütörtökön) d. u. 4 órakor lesz a Miklós-utca 2. sz. házból a szigeti külvárosi temetőbe, a gyászmise pedig f. hó 15-én reggel 8 órakor fog a belvárosi plébániatemplomban az elhunytanak lelkiüdvéért mondatni. — A tantestület gyászát a népiskolák épületein lengő fekete lobogók hirdetik.

— **(Öngyilkos pincér.)** A Hirciféle vendéglő alsó helyiségében volt alkalmazva fizető pincér gyanánt Benkő Kálmán, a ki azonban meglehetősen könnyelmű természetű volt és e miatt anyja gyakran tett neki szemrehányásokat. Ma azután megunva a sok szemrehányást mellbe lötte magát egy hét miliméteres revolverrel. A golyó mellének jobb oldalán hatolt be, de az orvosok állítása szerint nem fog halált okozni. A sebesültet beszállították a kórházba és a gyors segély valószínűleg vissza fogja adni az életnek, a melyet a jövőben talán jobban meg fog becsülni.

— **(Postaügyek.)** A Nagy-Kozáron felállítandó postahivatal berendezése már folya-

matban van és az e hó 16-án már át is fog adatni a közhasználatnak. Mekényes község kérvényére vonatkozólag postahivatal felállítására a közigazgatási bizottság elutasító határozatot hozott, mert annak fenntartási költségei 248 frttal mulnák felül évente a bevételeket, a község pedig ily összeggel tíz éven át való hozzájárulását megtagadta; de különben sem teszik szükségessé fontos hivatali vagy közérdekek ezen hivatal felállítását. Megállapított még, hogy Pécsen egy lónak és kocsisnak havi eltartása 36 frt 94 krba kerül.

— **(Iskolalátogatási tapasztalatok.)** Salamon József kir. tanácsos, tanfelügyelő, bejelentette a közigazgatási bizottság mai ülésén, hogy a folyó évben foganatosított iskolalátogatásai alkalmával rendtelenséget csak a mogoródi róm. kath. iskolánál tapasztalt és az észlelt hibák megszüntetésére az ottani iskolaszéket utasította; ellenben dicséretre méltó, példás rendet talált a martonfai, hirdi, hássági, németbólyi és patacsi iskoláknál, melyekben a magyar nyelv sikeres tanítására is kiváló gond fordítottik.

— **(Névmagyarosítás.)** Dr. Schlesinger Áron (Ernö) siklósi lakos a saját, valamint kiskoru Lenke leánya vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel »Sági«-ra változtatta.

— **(A szigetvári tűzoltók ünnepe.)** Szigetvári levelezőnk írja: Tegnap ünnepelte meg városunk önkéntes tűzoltó testülete fennállása óta eddig teljesített éjjeli tűzörszolgálatának 6000-ikét. Ez alkalommal a testület reggel 9 órakor a helybeli plébánia templomban hálaadó istentiszteletet tartott. Este pedig az egylet tagjai számára a saját költségén társasvacsorát rendezett. A vacsora alatt általános jókedv, derült hangulat uralkodott, melyhez hozzájárultak még a ropogós magyar nóták, melyekhez a kíséretet az első banda szolgáltatta. Célszerű lett volna a tűzoltóság ezen ünnepélyét szélesebb alapra fektetni, kiterjeszteni a lakosság többi rétegeire is, így aztán egy impozáns népünnepelet rendezhettek volna. Városunk lakossága mindent megtett volna derék tűzoltóink érdekében, mert dicsekvés nélkül elmondhatjuk, hogy olyan szakképzett, ügyes, szorgalmas és lelkiismeretes tűzoltókat nem minden városban találni, mint a mieink. Kívánjuk tehát tiszta szívből, hogy ezen nemes és hasznos egyesület haladva a mostani jól megválasztott uton még sok ezer tűzörszolgálat emlékét ünnepelhesse meg.

— **(Ujságírók közgyűlése.)** A vidéki hírlapírók országos szövetsége ez évi rendes közgyűlését Temesvárott, a megyeház ülés-termében tartja meg május hó 8-án. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. A felügyelő bizottság által megvizsgált 1897. évi zárszámadások előterjesztése. — 2. A megüresedett igazgatósági és felügyelő bizottsági tagsági helyek betöltése. — 3. Előterjesztés a nyugdíj-szabályzat ügyében. — 4. Az igazgatóság előterjesztései. — 5. Az 1898. évi költségvetés megállapítása.

— **(Utólagos építési engedély.)** Hát bizony az elég furcsa dolog, mikor egy már készen álló ház építését engedélyezik, de hát tényleg megtörtént ez a közigazgatási bizottság mai ülésén. Schmidt Frigyes építettett Szent-Lőrincen egy házat, a mely azonban a

vasuti vágányokhoz oly közel esik, hogy a lokomobil szikrái esetleg tűzveszedelmet okozhatnak akkora távolságban. *Kovácsfy Kálmán*, az államépítészeti hivatal főnöke, *Benkő Gyula*, bizottsági tag, a hajózási főfelügyelőség és a vasuti üzletvezetőség kiküldöttjei helyszíni szemlét tartottak az építkezés helyén és ott már egy teljesen kész házat találtak, melyben benne is lakik a tulajdonos. Mivel pedig a tulajdonos aláírta az ilyen esetben szokásos szabványnyilatkozatot, mely szerint az esetleg előforduló tűzkárért semmi kárpótlási igényt nem támaszt, az építés tűzmentesen eszközöltetett s a mi fő, már lakásul is szolgál az épület: a közigazgatási bizottság is belenyugodott a szabálytalan építkezésbe, illetve megadta az építési engedélyt a már régen kész épületre vonatkozólag.

— **(Feloszlott egyesület.)** Az országos közegészségügyi egyesület pécsi fiókja tegnap este tartott közgyűlésén, melyre a tagok nagyon mérsékelt számban gyülekeztek, kimondotta feloszlását. Az egyesület 228 frtnyi vagyonából a közgyűlés egy alapítványt határozott létesíteni, melynek kamatai a helybeli főreáliskola két felső osztályú egy egy hallgatójának lesznek ösztöndíjjal kiadandók. Az alapítvány kezelésére a városi hatóságot fogják felkérni.

— **(Vallásváltoztató község.)** Kákics községnek evangélikus vallásu lakossága oly nagy számban tért át a közel multban az unitárius vallásra, hogy a megmaradt evangélikus lakosság nem képes felekezeti iskoláját továbbra is fenntartani. Így azután a jövőre nézve községi iskolává fog az ottani iskola átalakítani, hogy annak terheit az egész lakosság egyenlő arányban viselhesse.

— **(Tűz Átán.)** Áta község szérűskertjében *Kovácsics Mátyás* ottani lakos tulajdonát képező egy kazal zsup a napokban leégett. A tűz okozói *Kovácsics György* és *Udvarán Mátó* négy-öt éves gyermekek voltak, kik a szobában hozzájutottak a gyufához és azzal a szérűskertbe mentek játszani s eközben a kazal felgyújtották. Még szerencse, hogy a tűz szélcsendes időben keletkezett, mert a szérűskertben igen sok kazal van a leégettnek közelében, s így is csak a lakosság gyors és buzgó fáradozásának sikerült a tűz továbbterjedését megátolni.

— **(Büntetések a fegyveradó be nem vallása miatt.)** Sok ember iparkodik megmenekülni a fegyveradó megfizetése alól akként, hogy rejtegeti, eltitkolja fegyverét; azonban az erre kirendelt közegek gyakran megtalálják az elrejtett fegyvereket s azután nagyobb összegű büntetést rónak ki a rejtegetőkre. Ma is több ilyen esetről tett jelentést a pénzügyigazgató a közigazgatási bizottsági ülésen és ott helyben is hagyattak a nem fizetni akarókra egyenként 10—12 forintban kirótt büntetések.

— **(Ismét egy eltévedt gyermek.)** A városházára megint egy kis, két és fél évesnek látszó leánykát vittek be, a ki céltalanul egyedül bolyongott az utcán és szüleitől, lakásukról semmi felvilágosítást sem tud adni. Jó lenne, ha a szülők nagyobb gondot fordítanának apró gyermekeikre, mert így naponkint kell hirt adnunk eltévedt, vagy elgázolt gyermekekről, a kik most az idő

enyhültével hamarosan odahagyják az otthont, ha kellő vigyázatot nem fordítanak rájuk.

— **(Hirtelen halál.)** Még tegnap délután is sétálni ment *Dudás Flóra* kőműves leány, bár rosszul érezte magát. Belső fájdalomról panaszkodott a tizenöt éves leány, midőn estefelé hazament s alig dőlt le kissé pihenni, nagyon rosszul lett és pár perc alatt kiszivedett. A halál okának megállapítása céljából fel fogják boncolni.

— **(Uj állami iskola.)** Kis-Kőszeg (Batina) községben a felekezeti iskola községivé lett volna átalakítandó; azonban a község — mint általánosan ismeretes — olyan súlyos csapásokat szenvedett az árvíz következtében, hogy anyagi viszonyai a lehető legrosszabbul állanak. Kérvényt nyújtott be, melyben az iskolának államköltségen való felállítását kéri. A közigazgatási bizottság ezen kérvényt partolólag javasolta felterjeszteni a miniszteriumhoz.

— **(A börtönhelyiségek hiányai.)** A pécsi ügyészség börtönhelyiségeinek legutóbbi megvizsgálása alkalmával a vizsgáló bizottság azokat úgy a biztonság, mint a tűzbiztonság tekintetében kifogás alá esőknek találta és a ma tartott közigazgatási bizottsági ülésen határozatba ment, hogy a hiányok orvoslásának céljából felirat intéztetik a miniszteriumhoz, kérve azoknak mielőbbi orvoslását.

— **(Gazda és cseled.)** *Szép László* megyefai bérlő vincellér gyanánt fogadta fel *Huli Mihályt* 1896. április elsejétől 1897. április elsejéig. Az év letelte előtt törvényes időben felmondott neki, azonban kölcsönös megegyezés alapján tovább is szolgálatában tartotta. Mivel a szőlő folyton pusztult, keveset jövedelmezett, 1897. októberében újból felmondott a gazda vincellérjének folyó évi január elsejére, az azonban nem fogadta el a felmondást, azt mondván, hogy az ő szerződése egy évre szól, április elsejéig. *Szép* ennek dacára nem tartotta tovább meg szolgálatában, mire az elbocsátott vincellér három havi bérének megfizetése iránt bepanaszolta. A közigazgatási bizottság mai ülésén kimondotta, hogy mivel a köztük létrejött kölcsönös megegyezés alapján ugyanazon feltételek szerinti szolgálati viszony hosszabbított meg, melyről szerződésük is szól és ennek értelmében április elsejétől egy évig tekintendő megújítottnak a szolgálati viszony: a gazda köteles a három havi bérösszeget megfizetni, tekintet nélkül arra, hogy az elbocsátott vincellér időközben más alkalmazást talált.

— **(Az anyakönyvvezető nem állami tisztviselő, csak állami alkalmazott.)** Ezzel az indokolással utasított el *Kugler Béla* laskafalui anyakönyvvezető azon kérésével, hogy a reá kirótt iskolai adó fizetése alól felmentessék. Az állami tisztviselők tényleg nem fizetnek ily címen adót, azonban az anyakönyvvezetők a fentírt indokolás alapján ily kedvezményben nem részesülhetnek.

— **(Bölcs kupaktanács.)** Egy igazi kupaktanács hozhat olyan határozatot, a minővel Duna-Szekcső járult a pécsi tanfelügyelő elé a következőkben: »Egy gazdasági ismétlőiskola felállítására Duna-Szekcsőnek pénze nincs és ilyet létesíteni nem is hajlandó, de ha az állam költségén az iskola ott felállítatik, azt nem ellenzi. Természetesen, a köz-

igazgatási bizottság jóváhagyta a tanfelügyelő által erre adott választ, mely szerint minden olyan község, vagy város, a mely saját költségén gazdasági ismétlőiskolát felállítani nem képes, folyamodhatik annak államköltségen való létesítéseért bizonyos határidőn belül, a mit azonban ha elmulaszt: fel fog állíttatni az iskola a község költségére. Ha ezt megtudják a duna-szekcsőiek, valószínű, hogy ők is kéri s nem csupán megengedik az iskolának államköltségen való felállítását.

— **(Bérmálás.)** Mint értesülünk, pünkösdkor a székesegyházban megyés püspökünk a bérmálás szentségét fogja a jelentkezőknek föladni. Jelentkezhetni az illető plébániai hivatalban.

— **(Eljegyzés.)** Dr. *Löwentheil Zsigmond* helybeli orvos, eljegyezte *Schäffer Samu* zombori nagybirtokos leányát, *Györgykét*.

— **(Tévedés egy semmivel.)** *Mikó Heller Anna* harkányi háztulajdonos házbérbérendelme 400 forintban bevallotta, az összeírást teljesítő községi közeg egy 0-t elhagyott s azután 40 frt jövedelem után vette ki reá az adót. Később a pénzügyigazgatósági kiküldött észrevette a tévedést, hogy az nagyon kevés lenne egy tíz utcai és tíz udvari szobát magában foglaló épület adója gyanánt és a már kivetett adóösszeget helyesbítette 400 frt után. Az így nagyobb összegig megterhelt háztulajdonos felebezett a kivetett adóösszeg ellen, de a közigazgatási bizottság a pénzügyigazgató információja alapján a felebbezést elutasította.

— **(Községek figyelmébe.)** Különösen azon községekre nézve fontos egy a *Lampel Róbert* kiadásában megjelenő, főleg iskola és ovodahelyiségekül alkalmas épületek tervrajzait magában foglaló füzet, melyek iskolát vagy ovodát ezután fognak építeni. Egy miniszteri leirat ajánlotta ezt a pécsi tanfelügyelő figyelmébe, kinek indítványára a közigazgatási bizottság elhatározta, hogy az erre vonatkozó miniszteri leiratot és ennek kapcsán a tanfelügyelői vonatkozó ismertetést is a megyei hivatalos lap legközelebbi számában egész terjedelmében fogja hozni, hogy így minden község kellőleg tájékozva legyen, hova forduljon iskola, illetve ovoda tervekért.

— **(Hidak és közutak javítása.)** *Kovácsfy Kálmán* főmérnök jelentése szerint a hidak és közutak tavaszi javítása szükségessé válván, a hidak javítására 750 forint, a közutakéra pedig 3500 forint irányoztatott elő. A javítási munkálatok már eddig is folynak és remélhetőleg augusztus vége előtt befejezést nyernek az összes javítási munkálatok.

— **(Vitás kérdés.)** Oszró és Kis-Csány községek ugyszólván egészen össze vannak építve, úgy hogy eddigelé a két községbeli gyermekek egy iskolába jártak, a melynek terheit közösen viselték. Most azonban az iskola már szűk a két község részére és egy újnak felállítása vált szükségessé. Az a kérdés most már, hogy melyik község tartozik új iskolát építeni. A régi iskola Kis-Csány területén fekszik, tehát Oszróon kellene az új iskolát felállítani; de míg így Kis-Csány minden áldozat nélkül maradna iskolájának birtokában, addig Oszró csak nagy áldozatokkal rendelkezne iskolával a jövőben. A közigazgatási bizottság úgy véli megoldandónak a kérdést, hogy a két község együttesen építtessen olyan iskolát, melyben mindkét község növendékei helyet és kellő oktatást nyerjenek. Erre vonatkozólag utasított a járási főszolgabíró megfelelő terv és költségvetés benyújtására.

— **(Megbízás.)** Viszló és Szava községekben a munkástörvény végrehajtása eddig a gyüdi körjegyző hatáskörébe tartozott, mivel azonban az ő székhelye nevezett községtől oly távol van, hogy a szükséges intézkedések emiatt gyakran késedelmet szenvednek, a közigazgatási bizottság ezen feladatot a jövőben *Hitre* Ödön segédjegyzőre ruházta át.

— **(A harmadosztályu kereseti adóról.)** *Török* János, *Török* Bálint, *Molnár* Áron kopácsi és *Mezel* Lujza bedegi bérlők aziránt folyamodtak a pénzügyigazgatóhoz, hogy mivel az árvíz minden terményüket tönkretette, úgy, hogy a földtulajdonos elengedte a fizetendő bérösszeget is, engedje el harmadosztályu kereseti adójukat. A pénzügyigazgató azonban nem tehet eleget kérésüknek, mert ez az adónem az előző évi átlagok alapján három évre állapittatik meg s ezen ciklus alatt az adóösszeget megváltoztatni nem lehet. A közigazgatási bizottság határozata szerint azonban az elutasító végzésben kitanitandók a folyamodók aziránt, hogy adójuknak a következő ciklusra való megállapítása alkalmával ezen körülményt felemelítsék, minek következtében majd a jövőben fognak kevesebb adót fizetni.

— **(A jó kura.)** Somogy-Szentkirályon nehéz betegségbe esett Szóke Istvánné. A mint ilyen esetekben dukál, javasasszonyokhoz fordult egészségadó tanácsért. Összeült a vénasszony-tanács és legjobb szernek azt ajánlották, töltsön néhány percet a kemencébe mikor kenyérsütés után még forró az alja.

Az asszony hajlott a tanács szavára, deszkára fektették, a kemencébe dugták s nehogy a gyógyító meleg elillanjon, rá zárták az ajtót. Letelt a javasolt pár perc, kinyitották az ajtót, azon szent hiszembben, hogy mint egykor a bibliai Lázár, Szóke Istvánné is ép erőben kél ki az üregből. De a beteg nem mozdult, pedig meggyógyult, de — örökre.

Művészet, irodalom.

© „1848.“ A Jókai-Bródy-Rákosi-féle 1848-nak 16—20 füzetet kaptuk ma kézhez. A füzetek a szabadságharc legérdekesebb eseményéről tájékoztatnak: az orosz betörésről, Buda ostromáról és a szerencsétlen segesvári csatáról. Az orosz betörés egy vad nép vad tette, Buda ostroma egy lángeszű hős elsőrendű diadala. Ezekről az eseményekről irt legendák vannak ebben az öt füzetben. A csodaférfiak e könyvét, legendáikat minden magyarnak ismernie kell, annál is inkább, mert történetüket egy hozzájuk hasonló csodaember mondja el: Jókai Mór. A könyvre előfizethetni Révai Testvérek Irodalmi Int. R. T.-nál Budapest, Váci-u. 1 sz. s bármely hazai könyvkereskedésben. Az egész munka 30 füzetben teljes és egy füzet ára 30 kr. Az egész mű díszkötésben 12 frt, velinpapíron 15 frt, s egy frtos részletre is kapható.

○ A „Magyar Könyvtár“-ból, melynek sárgaszínű füzeteit immár az egész országban ismerik, és kedvelik, ismét öt szám je-

lent meg, ezek is, mint az eddigiek, érdekesek és értékesek. A 33. sz. Bourget három kitűnő elbeszélését tartalmazza, a kiváló francia író legjobb gyűjteményéből, a *«Recommencements»* c. kötetből. A fordítás Hevesi Sándor tollát dicséri. A 34. számmal új téren mozognak a a Könyvtár kiadói: a jelenkori magyar líra egyik legkiválóbb képviselőjének, Szabolicska Mihálynak válogatott verseit adják tizenöt krajcárért. A 35. sz. Turgenev egyik leghíresebb munkáját közli: *«Az ötödik kerék»* című megragadó novellát, melyet Sz. Nogáll Janka ültetett át a vállalat számára. A következő, 36. sz. a magyar szónoklat egyik legszebb és egyúttal történelmi szempontból is legfontosabb remekét közli: azt a beszédet, melyet Kossuth Lajos 1848. július 11-én tartott a haderő megajánlása ügyében s melynek hatása oly óriási volt. Végre a 37. számban a tudomány egyik legkedveltebb népszerűsítője, Flammarion Camili jelenik meg magyarul: *«Csillagos Esték»* címmel néhány rendkívül érdekes astronomiai cikket fordította le az erre annyira hivatott Tóth Béla. A legközelebbre ígért füzetek: Tóth Kálmánnak még eddig sehol meg nem jelent vigjátéka, *«A király házasodik»*, magyar népballadák anthológiája, Kozma Andor vig elbeszélései stb. Egy-egy füzet ára 15 kr. kapható a kiadócégnél Lampel Róbert (Wodianer F. és fiai, Budapest, Andrassy-ut 21.) és minden magyar könyvtárban. Az eddig megjelent füzetekről úgy a kiadócég, valamint bármely könyvtár kívánatra ingyen küld jegyzéket.

A rettenetes izgatottságban fel sem tűnt a leánynak, hogy a dominó kiejtje nevét. Különbben is oly nagy volt a bizalma iránta, hogy természetesnek találhatta.

Még büszkébb, királynői tartással, kimért léptekkel távozott a dominó.

Nadia egyedül maradt és reszketett a félelemtől nem fog-e elkésni a dominó?

Ismét ledőlt a nyugágyra. Hosszu, kibontott hajfürtei egész hosszában omlottak le ezüstös tunikájára, amelynek fehérsége még jobban érvényre juttatta kékes feketeségét. A nehéz, puha selyemmel bélelt kis boudoir csendjét nem zavarta semmi, csak a nyitott ablakon át hallatszott, mint verik a hullámok a palota lépcsőit. A bálból csak mint valami enyhe, távoli viszhang hangzott az oboák és flóták hangja.

Végre felemelkedett a portióra, lassan, szinte bizonytalanul és megjelent — ő, Ó! Oh, mindjárt megismerte, dacára a dominónak és álarcnak. Néhány lépést tett, levette álarcát s tekintete meglepetve és kérdőleg nézett körül.

A szoba üres volt! Ide hívták, hát alkalmasint kell itt lennie valakinek.

Egy dominó simult az előbb hozzá és azt sugta néki:

— Fontos megbízás, rögtön menjen Namfrani Katalin boudoirjába.

Az álarc alatt tompított hangot — nem ismerte fel.

Montaigout az ismeretlen dominó tanácsára jött a boudoirba, mert Nikolajevna Xeniat, vagy Napoktint vélte itt találni.

Ismét körülnézett és már visszaakart fordulni, mikor szeme a háttérre esett. Összerezent és rettenetes

— De hogyan, szeret ő is téged! Nincs gondolata, szívének dobbanása, mely nem a tiéd volna, szép leánya a hónap.

Mialatt a dominó e szavakat mondta, rejtélyes ironikus mosoly keletkezett arcán az álarc alatt.

— Te senkinek sem mondtad el titkodat és ő is megőrizte a magáét.

A jósnő újra keverte a kártyát, aztán hármassorban rakta ki dominója fodrait.

-- Oh, szerencsétlenséget látok — azaz veszélyt, fenyegető veszélyt! Egy herceg, — igen, itt a korona — féltékeny. Itt balról — balról van mindig a szerencsétlenség — itt van a lovagod. Valami történt a két ember között, amit nem tudok magamnak megmagyarázni. Te tudod. Alig ismerik egymást s mégis mély, iszonyatos gyűlölettel vannak egymás iránt — igen, mert nagyon buják, azt látom innen. Látod, az a barnahaju asszony te vagy. Egy bálon kellett történnie, karjaid és vállaid meztelenek. Valami kis könyvről van szó — azt mutatja ez a jel.

— Tovább, tovább! sietteté Nadia, reszketve az ijedségtől és nyugtalanságtól.

— Ez itt a herceg, ezt, a lovagot, ki fogja hívni. Ez a szikla erkélyt jelent, a félhold estét, a felhők zivataros éjszakát, ez a pusztaság egyedüllétet, az az örvény nagy tömeg közelségét. A két ellenfél éjszaka, zivatarban, egy erkélyen fognak találkozni. Egyedül lesznek, de nagyszámú társaság közelében.

— Akkor tehát ma este! nyögte a fiatal leány, ijedten.

— Nagyon lehet. Lásd, az utcán végig táviró-

© **Vagyonszerzés után.** A »Legjobb Könyvek« című regénytár kötetei gyors egymásutánban jelennek meg, hogy mi hamar egy kis könyvtárt adjanak. Az eddigi közrebocsátott művek után most *Cherbuliez* Viktornak a »Vagyon szerzés után« című három kötetes regényének első része került a könyvpiacra. A most megjelent első kötet bizonyos bevezetésszerű jeleggel bír, de már előkészíti mindama dolgokat, a mik a második és harmadik kötetben a tulajdonképeni regényt adják. Az olvasó közönség bizonyára érdeklődéssel fogja várni a regény végét, ami annak jósága mellett bizonyít. A kötet ára — mint a regénytár minden egyes darabjéé — 50 kr. s így azt azok is megszerezhetik, akik ellentétben a regény hőisével, nem tartoznak a nábobok közé. A könyv Légrády testvérek kiadóhivatalában (Budapest V. Váci-körút 78. sz.) kapható, vagy megrendelhető egy koronáért,

○ **A „Magyar gazda hitele“** cimen Schmidt József dr. második olcsó kiadásban teszi közzé az orsz. m. gazd. egyesület által 2000 forinttal jutalmazott pályamunkáját. Ismerteti benne a hazai hitelforrásokat, továbbá a kis- és középbirtokos, valamint a bérlőosztály rendelkezésére álló pénzerőket, szervezeteiket, üzletkörüket, végre üzletük folytatásának módozatait. Majd tárgyalja a hitelkeresők összes viszonyait: kinek, mikor, mire és miért van szüksége pénzre? hol keresi, hol és minő feltételek mellett kapja azt? milyen feltételek illenek összes körülményeihez, milyeneket bír meg egyáltalán? S nemcsak ezek után, de egyenesen ezek alapján tér át arra, hogy az érintett osztályok hitelviszonyain mily eszközökkel, intézkedésekkel lehetne segíteni. Teszi

ezt azért, mert egy általánosan felismert baj gyors orvoslásáról van szó. E művet minden művelt magyar gazda figyelmébe ajánljuk. A 230 oldalra terjedő könyv ára 1 frt. és kapható a Pallas könyvkiadóhivatalában, Budapest, V., Kálmán-utca 2.

○ **Az Olcsó Könyvtár új sorozata.** Közel két évtized óta szolgálja immár e kitűnő vállalat a magyar irodalom érdekeit, jeles hazai és idegen nemzetbeli írók munkáinak olcsó kiadásával. Most pedig, mióta új sorozata 10 kros füzetenkint jelenik meg, méltán rászolgált az »olcsó« nevére. Gyulai Pál avatott keze kitűnően válogatta meg a legújabb számokat is. Kezdődik az új sorozat George Elliot híres regényével a Vizi malommal (1041—1052. szám), melyet Váczy János ültetett át. — Jósika Miklós gyönyörű novellája Bornemissza Anna (1053) méltán sorakozik melléje. — Tacitus Agricola élete (1054) a római történetírás mesterének egyik ragyogó essayje, melynek Csiky Kálmán avatott tolmácsa. — Lazarillo de Tormes élete (1055—56) a spanyol regények megalapítója és századokon át a latin népek egyik legkedveltebb olvasmánya volt. — A középkori magyar irodalom egyik legszebb költői mondáját Sziládi Áron bocsátja közre Ráskei Gáspár Egy szép história a vitéz Franciscoról és az ő feleségéről (1057) méltó arra, hogy az irodalomtörténeti oktatás segédkönyvül válassza és hogy a nagyközönség is megismerkedjék vele. — Almási Tihamér egyik népszerű színműve Cigány Panna tölti be az 1058—59. számot, míg a következő — Fazekas Mihály naiv szépségével soha el nem évült kis époszát a Lúdas Matyit közli új lenyomatban. — Kemény Zsigmond Két boldog című beszélye (1061—62. sz.) a nagy regényíró kisebb munkái közül kétségtelenül a legszebb. Az Olcsó Könyvtár új sorozatának egy-egy száma 10 kr. A Frank-

lin-Társulat nyomdája e kis köteteket is finom izléssel állította ki.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 33 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ — „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 34 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1909. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „
Mohács	„	„ „ reggel	5 „ 35 „
„	„	„ „ d. e.	9 „ 49 „
„	„	„ „ d. u.	4 „ 20 „
„	„	Tv. szsz. este	8 „ 18 „

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

TÁVIRATOK.

— **A képviselőház ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház ma rövid ülést tartott, melyen Szilágyi elnök bejelentette, hogy Zichy

oszlopok vannak, Nem szabad tehát egy pillanatot sem veszíteni. Egymásra fognak csapni még ma este és pedig éjjel előtt.

Nadia bágyadtan, reszketve állott fel. Tudta most már, hogy a Gondviselés az igazmondónőt azért küldte utjába, hogy a veszélyt vele elhárítsa.

— Könyörgöm signora, az Istenre kérem, akadályozza meg a párbajt! Kegyed tudja, hogy mennyire — szeretem. Ha baj érné — meghalnék utána . . . meghalnék . . .

A dominó felállott, gyorsan összekapta kártyáit és elrejté fodrai közé. Kezével bucsuzó mozdulatot téve, néhány lépést tett már, hogy távozzék.

— Ah! kiáltá Nadia, utána menve s megkapva karját. — Nem szabad elhagynia engem, signora, kérem, könyörgöm! Sohasem szeretett! Én vagyok az oka annak a párbajnak, én idéztem elő örülséggemmel. Kegyed mindent tud — mondja, mit kell tennem! Mondja, mondja?

A dominó nyugodtan tett még egy lépést és tovább akart menni.

— Akkor nem marad más hátra, mint mindent elmondani atyámnak. Mindent, a szerelmemet, a csókot, sőt más szófogadatlanságomat is. De inkább ezt, sem hogy őt a párbaj veszélyének tegyem ki. Atyám majd meg fogja tudni akadályozni, a herceget megismeri az álarc alatt is és visszatartja!

A dominó megállott. Hosszu pillantással figyelte a leányt.

— Ilyen tiszta szerelmet nem mindennap talál az ember — mondta végül — és aztán te szép, nagyon

szép vagy. Szeretem a szépséget, szeretem az igaz szerelmet. Meglátjuk — mit lehet érted tenni.

A dominó ráncai közül egy gyémánttól szikrázó kis órát huzott elő.

Még nem ütötte el a tizet, tehát még nem lehetett idejük találkozni, megbeszélni a körülményeket.

Mély pillantással vette ismét szemügyre a leányt s aztán halkán mormogá maga elé:

— Bizonyos, nem fog ellenállhatni.

Aztán hangosan tette hozzá:

— Nagyon egyszerű a dolog. Alig van még tiz óra s miután az álarcot éjjel előtt letenni nem szabad, ne félj attól, hogy eltűnj egy kis időre a bálról. Ebben a zivataros forró légkörben könnyen elfonnyadhattak kaméliáitok.

— Óh, signora, az idő mulik, az idő mulik! könyörgött Nadia, kezeit összetéve.

— Igen mulik és már öreg az idő. Bemegyek a bálterembe, megkeresem lovagodat — én majd megismerem — néhány szót sugok néki, melyek becsalják ebbe a boudoirba. Rajtad áll aztán, visszatartani addig, míg lehullanak az álarcok.

— Óh, igen, majd én visszatartom! kiáltá a fiatal leány, mindent felejtve. Csak azt tudta, hogy ez az egy eszköze van a párbaj megakadályozására.

— Még egy fontos tanácsom van számodra. Néki nem szabad tudnia, hogy a herceg ki akarja hivatni, mert ő bátor, nagyon bátor és ha csak sejtene is . . .

— Nem fogja sejtetni! kiáltá Nadia.

— Akkor hát a viszontlátásra — igen Vorovits Nadia, mi viszont fogjuk egymást még látni.

Jenő gróf Tifliszből levelet intézett hozzá, melyben kijelenti, hogy a képviselőháznak a királyhoz intézett hódoló feliratához hozzájárul. (Derűtség.)

Dániel és Erdély miniszterek több törvényjavaslatot nyújtottak be, utóbbi a gazdasági és ipari hitelszövetkezetekről szólót. Ezzel az ülés véget ért.

— **A kiutasított hercegnő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zágrábról sürgönyzik, hogy az „Obzor“ szerint Koburg Lujza hercegnő a legutóbbi időben Bednicán, Ozegovics birtokán tartózkodott. Itt a tartományi kormány egyik elnöki hivatalnok kereste fel és tudtára adta, hogy Ausztria-Magyarországból ki van utasítva a záros határidő alatt az országot el kell hagynia. A hercegnőt ez a hír nem a legkellemetlenebbül érintette, mert ő sokkal rosszabbtól tartott, attól ugyanis, hogy akarata ellenére valamelyik ideggyógyintézetbe fogják szállítani.

A spanyol-amerikai konfliktus. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Reutter ügynökség jelenti Washingtonból, hogy a szenátus külügyi bizottsága elvben elhatározta, mikép határozati javaslatában az egyesült államok haladéktalan intervenciója mellett foglal állást.

A bizottság, hacsak véleménye időközben nem változik, jelentésében valószínűleg a következő határozati javaslat elfogadását fogja ajánlani: Kuba lakossága jog szerint szabad és független és annak is kell lennie. Spanyolország háborúja Kuba szigetén károsította az egyesült államok kereskedelmét, vagyonát és érdekeit és oly kegyetlen volt, hogy az egyesült államoknak kötelessége megkövetelni, hogy Spanyolország vonja vissza haladéktalanul szárazföldi és tengeri haderejét Kuba szigetéről. Az egyesült államok kormánya ezt kívánja és az elnök felhatalmaztatik, hogy az egyesült államok minden erejének felhasználásával vigye keresztül a határozatokat.

A spanyol kormány még nem nyilatkozott Mac Kinley izenetére, de a minisztertanács kijelentette, hogy nem tűri a Spanyolország belügyeibe való beavatkozást, de megvárja az amerikai kongresszus határozatát.

Londonból jelentik, hogy Mac Kinley és több miniszter úgy nyilatkoztak, hogy talán sikerül a békét fentartani. A kongresszus kezd a béke felé hajolni.

A béke leghatalmasabb ellensége Lee tábornok, főkonzul, kinek Washingtonba való utazása valóságos diadalmenet volt. Az állomásokon nagy tömegek zajos óvásokban részesítették. Lee a háborúra izgató beszédekkel mondott. Mac Kinley kihallgatáson fogadta Leet, ki azt bizonyítja, hogy a Maine hajót a spanyolok robbantották fel.

Hirdetések.

Férfi és gyermek

ruhák, felöltők, tavaszi öltönyök

és

Havelocok

olcsó áron kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

Pécsen,

Király-utcza; bazár épület.

5115. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Velin községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban foglalt kiegészítéseit is és az 1891. XVI. t. cz. 10. §. a) pontjában foglalt kiegészítését is — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t. cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi október hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi október hó 15-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi október hó 15-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. trvszék mint tkvi hatóság 1898. évi április hó 1-ső napján.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszékibíró.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

THURN EMIL

vizsgázott chronometer műorás, ékszerész és látszerész.

PÉCSETT,

Király-utca 1. szám, Bazár-épület.

Ajánlja gazdagon berendezett raktárában levő legfinomabb, művészileg kidolgozott és jól szabályozott

arany és ezüst zsebórákat

legnagyobb raktár legújabb bécsi inga-órákban, remek szekrényekkel; mindennemű ébresztők, párisi terem-órák, iroda- és schwarzwaldi fal-órák gyári árák szerint. Mindennemű órajavítások a legpontosabban eszközöltetnek.

Nálam vásárolt vagy javított órákért több évi jótállást vállalok.

A magyar királyi fémjelző hivatal által hitelesített

ékszerek, arany- és ezüst-tárgyak

nagy választékban és olcsó áron kaphatók: arany és ezüst óraláncok, arany és ezüst jegygyűrűk, arany pecsétgyűrűk, arany és ezüst fülbevalók, mindennemű karperecek stb. A fentnevezett szakmába vágó javítások átvételnek, azok gyorsan és legolcsóbb áron készíttetnek. Régi törött arany és ezüst tárgyak vagy órák a legmagasabb áron cseréltetnek be. — Továbbá ajánlom jól berendezett raktáramat mindennemű látszerészeti tárgyakban: ugymint minden szemhez alkalmas és kellemesen ülő legújabb párisi orrszorítók és szemüvegek, arany, ezüst, álmány és egyéb különféle foglalatokban, színházi látszóvevek. Optikai tárgyak: Aneroid légsúlymérők, fürdő, szoba és ablakhőmérők, iránytűk és látszóvevek, orvosi (láz) hőmérők, bor, pálinka, szesz és tejmérők, mérnöki mértékek és fényképészeti készülékek amatőrök vagy turisták részére, mindezek a legolcsóbb gyári áron csak nálam kaphatók.

Minden e szakmába vágó javítások gyorsan és olcsó áron!

Vidéki megrendelések postafordultával pontosan eszközöltetnek.

Üzlet átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy f. 1898. évi április 1-én a fereőcziek-u. 36. sz. a. levő

fényképészeti műtermemet

átvettem.

Miután abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy csinos kivitelű, tartós képek pontos, gyors és mérsékelt árák melletti elkészítésére vállalkozhatom, aziránt esedezem a n. é. közönséghez, miszerint engem n. b. látogatásukkal minél számosabban szerencsételni méltóztatnék.

Magamat becses pártfogásukba ajánlva, maradtam

mély tisztelettel
Marton István
fényképész.

Egy 13—14 éves, jó házból való fiu tanonczul három évre felvétetik.

600. sz.

útkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Péter Ruzsa kapos-szekcsői lakos végrehajtatónak, Péter Mari végrehajtást szenvedő elleni 155 frt 74 kr tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbiróság területén levő, Kapos-Szekcső és határában fekvő 28. sz. tjkvben A. † 34. hrsz. a. beltelek és 26. sz. ház, és †. 1353. hrsz. a. ingatlan és rajta levő présház még pedig az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-ának a) és c) pontja értelmében egészben elárvereztetni rendeltetik és pedig a k.-szekcsői 28. sz. tjkvben A. † 34. hrsz. a. beltelek és rajta levő 26. sz. ház 301 frt; az A. †. 1353. hrsz. a. ingatlan présházzal együtt 170 frtban az árverést ezenel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1898. évi április hó 28. napján délelőtti 10 órakor

Kapos-Szekcső községben megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis a beltelek és házra 30 frt 10 krt, a szőlőföldre 17 forintot készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sásdon, 1898. évi január hó 31-ik napján. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Ónody

kir. aljárásbíró.

Hirdetmény.

Néhai Nagy Sándor kisasszonyfai plébános hagyatékához tartozó ingóságok: u. m. szoba-butorok, gazdasági-, konyhai- és kerti eszközök, hintó, szán, cserépvirágok, oleanderek, a hagyatékon kívül pedig: tehének, anya-sertések, süldők stb. f. hó 18-án, hétfőn, a kisasszonyfai plébánián nyilvános árverés útján eladnak.

Szuszits Kálmán
végrend. végrehajtó.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény
J E G Y Z É K E

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer.	400000
1	"	200000
2	"	100000
1	"	90000
1	"	80000
1	"	70000
2	"	60000
1	"	40000
5	"	30000
1	"	25000
2	"	20000
3	"	15000
31	"	10000
67	"	5000
3	"	3000
432	"	2000
763	"	1000
1238	"	500
90	"	300
31700	"	200
3900	"	170
4900	"	130
50	"	100
3900	"	80
2900	"	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsoztatnak ki.

A második nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, a mint már általános ismeretes, óriásiak.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti áron és pedig: egy egész l-só oszt. eredeti sorsjegyet 6. — frt

» fél » » » » 3. — »
» negyed » » » » 1. 50 »
» nyolczad » » » » —. 75 »

küldünk szét utánvétellel, vagy a fizetési előlege beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főáruadánknak az I. magy. kir. osztálysorsjátékban, amennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) 100,000, 30,000, 5000, valamint számos 2000, 1000, 500, és 300 koronás nyereményt nyertek főáruadánknak, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos ennél fogva a II. m. kir. osztálysorsjáték 1-ső húzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjátéknál bangoztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztályu húzás előtt az első oszt. sorsjegyek elkelnak; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első oszt. húzása előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendelvényekkel olyannyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközölhattük.

Kérjük tehát a rendelvényeket az első osztályhoz mielőbb, mindenestre azonban legkésőbb

április hó 21-éig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközölését.

Török A. ÉS TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körút 4/A.